ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏସ୍. କେ. ଏମ୍. ଆନ୍ତଃ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 6,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1921:

ଧାରା 16-D (2) (3) (4) - ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ - ଅବ୍ୟବସ୍ଥା - ତ୍ରୁଟି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତି - ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସୁପାରିଶ - ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବରଣୀର ବିଚାର ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ପାରିତ - ଆଦେଶ ବୈଧ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଅପିଲେଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ :

ପ୍ରଶାସନିକ ପ୍ରାଧିକରଣ - ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାରଣ ଦେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହାର କାରଣକୁ ଅଦାଲତ ପରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ:

ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ସରକାର, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1921ର ଧାରା 16-D(3) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଷଦକୁ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରି ସମୀକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଯାଞ୍ଚ ବିବରଣୀ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ବିବରଣୀରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା କେତେକ ଅନିୟମିତତା ଏବଂ ତ୍ରୁଟି ଦୂର କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ୱଷ୍ଟୀକରଣ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ପରିଷଦ ଧାରା 16-D (3) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର କ୍ଷମତାର ଅପପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛି, ତେଣୁ ସେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲା ପଠାଇଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ବିବରଣୀକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ

ସରକାର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ପରିଷଦ ଅନିୟମିତତା କରିଛି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା-ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି 1986 ମସିହା ଜୁଲାଇ 19 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଆଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସରକାର ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ନିଜର ବିବେକ ଲଗାଇ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ନଥି ସାମ୍ନାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ପରିଷଦ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 16D ର ଉପଧାରା (4) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ହେଉଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ସହମତି କିମ୍ବା ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଉଚିତ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ବିବେକର ପ୍ରୟୋଗ; କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ପାଇଁ ଏହା ସହିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆଦେଶଟି ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ନଥିରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନଥିରୁ ବାହାରିଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ।

2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବାବେଳେ ବିବାଦକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆପିଲେଟ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପରି ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ନଥି ଉପରେ ଆଧାରିତ କି କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିଜ ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଧାରା 16D ର ଉପଧାରା (3) ର ଖଣ୍ଡ (v) ଏବଂ (vi) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେହି ଆଧାରଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣନା କରେ ଯାହା ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ

ନଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ଏବଂ ସରକାର ସେହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ସଂଗୃହିତ ତଥ୍ୟରୁ ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପରିଷଦ ଧାରା 16D ର ଉପଧାରା (3) ର ଖଣ୍ଡ (v) ଏବଂ (vi) ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି, ସେମାନେ ଧାରା 16D ର ଉପଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିବାଦକୁ ଏକ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

3. ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର କ୍ଷମତାର ଅପପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, କ୍ଷମତାର ଅପପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଗୃହିତ ପାଣ୍ଠିର ହିସାବ କରିନଥିଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ପରିଷଦକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4851/1995 ।

C.M.W. ସଂଖ୍ୟା 11217/86 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.8.92 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଭି. ସେହଗଲ, ନଳିନ ତ୍ରିପାଠୀ ଏବଂ ଆର. ବି. ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ, ଅସୀମ ମେହରୋତ୍ରା ଏବଂ ଏ. ପି. ମେଧ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ 1985 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 2 ରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଇଣ୍ଟରମିଡ଼ିଏଟ ଶିକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1921 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର 16-D (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ 1982 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 3, 1980 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 7, 1981 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 1 ରୁ 1981 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 10 ମଧ୍ୟରେ ସହାୟକ ପରୀକ୍ଷକ, ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠି ହିସାବ ଏବଂ

ସମୀକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯାଞ୍ଚ ବିବରଣୀ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ବିବରଣୀରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଅଭାବ ଦୂର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହାର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ 1986 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 9ରେ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପରିଚାଳନାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହିପରି :

> " ଉପରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗୁରୁତର ଅନିୟମିତତା ରହିଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଇଣ୍ଟରମିଡ଼ିଏଟ ଶିକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ 16D (3) ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ ଦିଆଯାଇଛି । ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ଅନିୟମିତତାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନକୁ ତିନି ଥର ନିଜର ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିରୀକ୍ଷକ, ଏହି ଚିଠି ପାଇବାର 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନକଲ ସିଧାସଳଖ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନକଲ ବରେଲିର ଉପ-ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତୁ । ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ନହୁଏ, ତେବେ ଏହା ବିଚାର କରାଯିବ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କହିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତରର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ତଦନୁସାରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1986 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 11 ରେ ତାଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବରଣୀକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ସରକାର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅନିୟମିତତା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ ତଥା ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ କାରଣ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉନ୍ନତ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତଦନୁସାରେ, 1986 ମସିହା ଜୁଲାଇ 19 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନିଆଗଲା ବୋଲି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଆଉ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 21217/1986 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଦାଲତ ପରିଚାଳନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଥିଲେ । ଶେଷରେ 1992 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 7 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଥିଲେ ।ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ଆକଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ସରକାରଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ନଥି ସାମ୍ନାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଧାରରେ, ଏହା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା ।

ତେଣୁ, ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଏହି ଉପସଂହାର ଠିକ୍ ଥିଲେ କି ଯେ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ।ଧାରା 16D (3), ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ :

" ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା, ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ପରିଷଦ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏହାର କ୍ଷତି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଭିନ୍ନମୁଖୀ କରିଛି, ଅପପ୍ରୟୋଗ କରିଛି କିମ୍ବା ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛି କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନର ବ୍ୟାପାର ଅନ୍ୟଥା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ।

ଯଦି ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସମୟ ସମୟରେ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମାମଲା ଦେଖାଇବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା କାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଉପଧାରା (3) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ଆଧାର ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି, ସେ ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିପାରିବେ ଏବଂ ତା 'ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କାରଣ ପାଇଁ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଏହା ପରେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରାଯାଏ) ଦାୟିତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରିପାରିବେ, ଏପରି ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳନା, ଯେଉଁ ଅବଧି ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ । ଉପଧାରା (8) ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମତ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାକୁ ନିଲମ୍ବିତ କରିପାରିବେ । ବ୍ୟାଖ୍ୟା-I ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ବିଧାନ ଘୋଷଣା କଲା ଯେ ଉପଧାରା (4) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (6) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟସୀମା ଗଣନା କରିବା ସମୟରେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ ।

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ପରିଷଦ ଧାରା 16D ର ଉପଧାରା (3) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା କ୍ଷମତାର ଅପପ୍ରୟୋଗ କରେ, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର କୌଣସି ଉତ୍ତର ସହିତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲା ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ । ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷଜନକ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ବୋଲି ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଅବଧି ହେଉଛି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ । ଯେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି, ତାହା ସର୍ବାଧିକ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ଗଣନାରେ ବାଦ ଦିଆଯିବ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ମାମଲାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭରୁ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିବାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି କି, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 16D ର ଖଣ୍ଡ (v) ଏବଂ (vi) ରୁ ଉପ-ଧାରା (3) ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ପାଳନ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଆମେ ଦେଖିଛୁ ଯେ ସମୀକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବରଣୀରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସାତଟି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ - ଗୋଟିଏ ବିଭାଗୀୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସରକାରୀ ସମୀକ୍ଷା ବିଭାଗର । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ସେ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ନଥିରୁ ବାହାରିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଏବଂ ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ କାରଣ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 16D ର ଉପ-ଧାରା (4) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣର ନଥିଭୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ ଏବଂ ପରେ

ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ସହମତି କିମ୍ବା ଅସହମତି ହୁଏ । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଧାରା 16D ର ଉପ-ଧାରା (4) ର ଅନୁପାଳନ ନୁହେଁ । ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଛୁ ଯେ ଆମେ ବିବାଦ ସହିତ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପରି ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ କାରଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ବିବେକର ପ୍ରୟୋଗ; କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ହାତରେ ଥିବା ଆଦେଶ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ନଥିରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନଥିରୁ ବାହାରିଥିବା ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ, ପାଣ୍ଠିର ଅପବ୍ୟବହାର ; ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଗରିବ ବାଳକମାନଙ୍କ ଦେୟର ହିସାବ ନ ରଖିବା; ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ଲକ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଦେୟ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ସଂଗ୍ରହ ଛଅରୁ ସାତ ବର୍ଷ ଧରି ବ୍ୟାପିଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି କୋଠାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା । ଅର୍ଥ ହିସାବ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଏବଂ ଏହାକୁ ହିସାବଖାତାରେ ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଏକ ଦୁରୁପଯୋଗ ସଦୃଶ । ସମ୍ପତ୍ତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ (ସମ୍ପତ୍ତିର ଅପଚୟ ନିବାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1974ର ଧାରା 2 (D) ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 'ସମ୍ପତ୍ତି' କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଜମି, କୋଠାଘର ଏବଂ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ସମେତ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଚଳ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ପରିଚାଳନାର ମାଲିକାନା ଦଖଲ, କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ହୋଇପାରେ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରାୟ 52 ବିଘା, 15 ବିଘା, 11 ବିଘା ଏବଂ ଛଅ ଏକରର ବ୍ୟାପକ ଜମି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଟେ ଏବଂ ବିଶାଳ ଜମିକୁ ନେଇ ଆୟ ବହୁତ କମ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଯାହା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଏହାର ପରିଚାଳନା ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମିଳୁଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ ଆୟ ସଂଗୃହୀତ ନହେବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ।

ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ବିବାଦ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆପିଲେଟ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପରି

ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ନଥି ଉପରେ ଆଧାରିତ କି କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିଜ ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉପ-ଧାରା (3) ର ଖଣ୍ଡ (v) ଏବଂ (vi) 16D ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ସେହି ଆଧାରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ, ଯାହା ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନଥିରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ଏବଂ ସରକାର ସେହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ସଂଗୃହିତ ତଥ୍ୟରୁ ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପରିଷଦ 16D ର ଉପ-ଧାରା (3) ର ଖଣ୍ଡ (v) ଏବଂ (vi) ଲଘଂନ କରିଛି, ସେମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ 16D ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବିବାଦକୁ ଅପିଲ ଅଦାଲତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଆଇନର ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର କ୍ଷମତାର ଅପପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ, ଅବୈଧ ଆଚରଣ ଏବଂ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଗୃହୀତ ପାଣ୍ଠିର ହିସାବ କରିନଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 1991 ରେ, ନୂତନ ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ପରିଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟଭାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । କୌଣସି ନୂଆ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ପୁରୁଣାଟି ପରିଚାଳନା ଜାରି ରଖିଛି । 1986 ରେ ଯେତେବେଳେ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଓଙ୍କାର ସିଂ ପରିଚାଳକ ଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ମୁନେନ୍ଦ୍ର ପାଲ୍ ସିଂହ ପରିଚାଳକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ପରିବାର ପରିଷଦର ପରିଚାଳନାରେ ଅଛି ।

ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପରିଷଦକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତଦନୁସାରେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ତୁରନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ଠିକ୍ କରନ୍ତୁ; ତା 'ପରେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପରିଚାଳନାକୁ ନବ ନିର୍ବାଚିତ ସଂସ୍ଥାକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରନ୍ତୁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।